

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/95/2023
Identifikačné číslo spisu: 3116204586
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3116204586.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu K. Y. Q., T., narodeného XX. L. XXXX, bytom M. M. XXX, zastúpeného JUDr. Jánom Legerským, advokátom, so sídlom Trenčine, Nám sv. Anny 15/25 proti žalovanému K. E. F., narodenému XX.E. XXXX, bytom I. XX, zastúpenému Mgr. Ľubomírom Dvorským, advokátom, so sídlom Trenčín, Námestie sv. Anny 361/20-4, o určenie vlastníckeho práva, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčine zo dňa 07.decembra 2022, č.k. 5Co/67/2022-249, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Trenčine zo dňa 07.decembra 2022, č.k. 5Co/67/2022-249 ako aj rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2022, č.k. 24C/64/2016-173 a vec v r a c i a Okresnému súdu Trenčín na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčine (ďalej „odvolací súd“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. februára 2022, č.k. 24C/64/2016-173 (ďalej „súd prvej inštancie“), ktorý:

2. výrokom I. určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres M., obec I. a katastrálne územie I. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXX/X -zastavané plochy a nádvoria vo výmere 63 m², parc. č. XXX/X - záhrady vo výmere 290 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 193 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 59 m² a parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 13 m²

3. výrokom II. určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľností zapísaných u Okresného úradu Trenčín, katastrálny odbor v katastri nehnuteľností pre okres M., obec I. a katastrálne územie I. na liste vlastníctva č. XXX ako parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape - parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 4 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 11 m², parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 202 m² a parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 6 m²

4. výrokom III., určil, že žalobca je v podiele 1/1 vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá bola zameraná geometrickým plánom č. 24C/64/2016-32/2018 zo dňa 28.1.2019 úradne overeným Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor dňa 8.2.2019 pod č. 118/19 tvoriacim prílohu znaleckého posudku 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia K. ako novovytvorená parc.č. XXX/X - záhrady vo výmere 72 m² je žalobca K. Y. Q., T., nar. X.X.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom M. M. Č.. XXX v podiele 1/1, s tým, že neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku je znalecký posudok č. 32/2018 znalca K. z odboru geodézia a kartografia.

5. Spor vyplýval zo zistenia žalobcu (na základe konzultácie s geodetom), že pozemok v jeho výlučnom vlastníctve evidovaný ako parcela registra „E“ č. XXX v kat.úz. I. bol zlúčený vo vtedy existujúcich pozemkoch CKN parc.č. XXX, XXX a XXX v kat.úz. I., ktoré v celom rozsahu užíva žalovaný ako svoje vlastníctvo. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca svoje tvrdenia preukázal súkromným znaleckým posudkom znalca z odboru geodézia a kartografia K. a predloženými listinnými dôkazmi. Žalovaný nesúhlasil so žalobou ako takou, svoje argumenty ale dostatočne nedoložil. Súd nemal aj s prihliadnutím na ďalšie dôkazy dôvod pochybovať o záveroch súkromného znaleckého posudku, preto nemal dôvod ustanoviť znalca na posúdenie správnosti predloženého znaleckého posudku.

6. Súd prvej inštancie určenie vlastníckeho práva v prospech žalobcu právne kvalifikoval podľa ustanovenia § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka (zák.č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu rozhodnutia súdu) podľa ktorého ustanovenia vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu prvej inštancie a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, 2 CSP potvrdil. Na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov doplnil, že pokiaľ žalovaný namietal záver o preukázaní existencie pkn. parc. č. XXX tak uvedený záver súdu má podklad vo vykonanom dokazovaní, keď zo žalobcom predloženého výpisu z pozemkovej knihy pre k.ú. I. vl.č. XXX existencia takejto pkn. parcely nepochybne vyplýva. Táto parcela bola v pozemkovej knihe v uvedenej vložke evidovaná ako dom č. XX a dvor vo vnútornosti. Zároveň z tohto zápisu v pozemkovej knihe vyplýva, že išlo o pozemok vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcu a že prvý zápis v tejto vložke bol vykonaný na základe listiny došlej 22.05.1903. Je nepochybné že táto pkn. parcela je historická, teda ako taká, rovnako ako iné pkn. parcely, v súčasnosti už neexistuje, a zodpovedá jej existujúca parcela reg. „E“ č. XXX, ktorá je evidovaná v súbore popisných informácií katastra nehnuteľností. Existencia tejto parcely reg. „E“ bola rovnako v spore nepochybne preukázaná výpisom z LV č. XXX pre k.ú. I.. Aj keď parc. Reg. „E“ č. XXX už nie je v katastri nehnuteľností evidovaná na mape určeného operátu, toto však neznamená, že neexistuje, keď je aj naďalej v katastri nehnuteľností evidovaná v súbore popisných informácií (LV č. XXX pre k.ú. I.).

8. Odvolací súd sa ďalej stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v spore bolo preukázané, že pozemku vo vlastníctve žalobcu zodpovedajúcemu pôvodnej pkn. parc. č. XXX zodpovedajú v súčasnosti parcely reg. „C“ evidované v katastri nehnuteľností ako parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X, parc. č. XXX/X a parc. č. XXX/X ako aj novovytvorená parc.č. XXX/X zameraná geometrickým plánom č. 24C/64/2016-32/2018 zo dňa 28.1.2019 úradne overeným Okresným úradom Trenčín, katastrálny odbor dňa 8.2.2019 pod č. XXX/XX, tvoriacim prílohu znaleckého posudku č. 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia K.. R. T..

9. Uvedený záver súdu prvej inštancie založený na znaleckom posudku č. 32/2018 znalca z odboru geodézia a kartografia K. a podporený aj inými, vyššie uvedenými dôkazmi, nemôže byť spochybnený identifikáciou parciel vyhotovenej bývalým Strediskom geodézie v Trenčíne dňa 13.11.1986 ani geometrickým plánom vyhotoveným dňa 06.07.2015 geodetom K.. Y. S..

XX. Odvolací súd uviedol, že nedôvodný bol tiež návrh žalovaného na vykonanie výsluchu K.. P. L. ako svedkyne. Súd prvej inštancie síce chybné nevykonanie tohto návrhu neodôvodnil vo svojom

napadnutom rozsudku, čo ale nemôže hodnotiť odvolací súd ako pochybenie v takej miere, že by to porušilo práva žalovaného na spravodlivý súdny proces, pretože dôvody nevykonania tohto dôkazu súd prvej inštancie žalovanému ozrejmil priamo na pojednávaní dňa 10.02.2022 (zápisnica o pojednávaní na č.l. 154). S týmito dôvodmi nevykonania navrhnutého dôkazu sa odvolací súd tiež stotožnil a doplnil ich rovnakými dôvodmi, ktoré uviedol pri nevykonanom dôkaze výsluchom svedka K. Y. S..

11. Ak potom žalovaný záver súdu prvej inštancie spochybňuje novými v odvolaní predloženými dôkazmi - list/odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 30.3.2022 a znalecký posudok č. 5/2022 znalca K. C. O. zo dňa 23.02.2022, tak tieto dôkazy hodnotil odvolací súd ako neprípustné novoty uplatnené v odvolacom konaní. Žalovaný, tieto dôkazy uplatnil po tzv. zákonnej koncentrácii konania (§ 154 CSP) . Na prostriedky procesného útoku alebo obrany, medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov (§ 149 CSP), ktoré boli uplatnené stranou až po okamihu zákonnej koncentracie konania (vyhlásenie dokazovania súdom prvej inštancie za skončené) , by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP.

12. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zastúpení advokátom včas dovolanie z dôvodov podľa § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. a/, b/ CSP. Navrhoval, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby dovolací súd napadnutý rozsudok súdu druhého stupňa zmenil tak, že žalobu podanú žalobcom zamietne ako nedôvodnú. Žalovaný považoval napadnutý rozsudok v celom rozsahu za nepreskúmateľný, nedostatočne odôvodnený a spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci a odvolací súd mu svojím postupom ako sporovej strane znemožnil , aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a bolo mu odňaté právo konať pred súdom.

13. Namietal, že znalec K. na vyhotovenie jeho posudku použil okrem ortofotomáp aj google street view. Pri vyhotovení takto dôležitého znaleckého posudku, ktorý je z pohľadu súdu hlavným dôkazom vo veci a dokonca má byť neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, je použitie aplikácie google street view nemiestne. Nesvedčí o vierohodnosti, presnosti, odbornosti a profesionalite znaleckého posudku a jeho neoddeliteľných príloh. Odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil ako strane, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Odvolací súd potvrdil správnosť postupu súdu I. st., keď tento nevykonan niekoľko navrhovaných dôkazov žalovaným (pričom nanajvyš potrebné dokazovanie nevykonan ani samotný odvolací súd), ako výsluch K. P. L., ktorá bola prítomná na pojednávaní, pričom mala konkrétne znalosti o veci a daných pozemkoch . Ďalej nevykonaním výsluchu geodeta K., ktorý pri tvorbe jeho geometrického plánu prišiel práve na chybný zápis v katastri, a tak geometrický plán vytvoril podľa správnych údajov zistených prístrojmi zameraním priamo na mieste v teréne. Bolo nanajvyš potrebné tohto geodeta v konaní vypočítať, pretože tento by súdu bez pochybností ozrejmil správnosť svojho geometrického plánu a tento geodet bol dokonca pripravený k okamžitej výpovedi na pojednávaní súdu.

14. Dovolateľ namietal, že opakovane žiadal súd, aby ustanovil vo veci znalca za účelom vyhotovenia objektívneho znaleckého posudku s položenými otázkami, tak ako ich už skôr v konaní žalovaný súdu poskytol. Súd I. st. odmietol ustanoviť znalca.

15. Ďalej uviedol, že argumentácia odvolacieho súdu o nepreukázaní vydržania žalovaným, či jeho právnymi predchodcami je podľa názoru žalovaného nesprávna. Doba obhospodarovania a užívania daných pozemkov žalovaným a jeho právnymi predchodcami je v konaní preukázaná a určená na desaťročia. Užívanie pozemkov žalovaným dokonca tvrdí aj samotný žalobca. Pozemky sú po celú dobu oplotené a využívané ako plocha pod rodinným domom a ako záhrada k nemu prislúchajúca. Po celú túto dobu, až do podania žaloby nebolo toto vlastníctvo žalovaného, ani jeho právnych predchodcov nijako spochybňované. Žalovaný má teda pozemky v držbe desaťročia, je v nej dobromyseľný, tieto riadne užíva. Navyše poukazuje na skutočnosť, že žalovaný tieto pozemky nadobudol dedením už v roku 1992, teda 24 rokov pred podaním žaloby. Uviedol, že z judikatúry je zrejmé, rozhodnutia štátnych orgánov zakladajú u nadobúdateľa vlastníctva automaticky dobromyseľnosť a ochranu nadobúdateľa, hoci by aj išlo o nadobudnutie na základe absolútne neplatného právneho úkonu, preto keby aj právni predchodcovia žalovaného neboli vlastníkami daných pozemkov, tak ich nadobudnutím na základe

rozhodnutia štátneho orgánu (o dedení) sa žalovaný musel stať dobromyseľným držiteľom požívajúcim spomínanú ochranu a v spojení s, v tomto súdnom konaní, preukázanou držbou (užívaním) došlo/muselo dôjsť k vydržaniu týchto parciel žalovaným.

16. Nesprávnym procesným postupom znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ako aj došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu pri odklone od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu bolo, že súd I. st. prísne formalistický aplikoval sudcovskú koncentráciu konania a takto aj založil zákonnú koncentráciu, pričom následne toto odvolací súd rovnako formalistický potvrdil a tiež aj prísne formalistický nepripustil novoty v odvolacom konaní.

17. Na záver žalovaný zhrnul obsah hlavných dôkazov (novôt) , ktoré neboli odvolacím súdom vykonané. Znalecký posudok K. O., bol znalcom vyhotovený o.i. aj na podklade obhliadky na mieste samom, na rozdiel od znalca žalobcu, pri tvorbe jeho posudku. Taktiež znalec žalovaného K. O. priamo v teréne zameral všetky pevné body, čo je v samotnom posudku aj presne definované, taktiež na rozdiel od znalca žalobcu, ktorý posudok robil „od stola“. Zo záveru posudku jasne vyplýva, že parcely „E“ boli posunuté, a teda že pôvodné pozemkovoknižné p. č. XX a XXX sa nachádzajú (korešpondujú) na pozemkoch registra „C“ katastra nehnuteľností p.č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X E.Ž. XXX/X v k.ú. I., teda presne na pozemkoch, ktoré si žalobca nárokuje v žalobe. Z uvedeného vyplýva, že ak by aj existoval, tak pôvodná pozemkovoknižná parcela č. XXX, ktorá je zapísaná na žalobcu sa na daných pozemkoch nenachádza, a to dokonca ani len sčasti. Zo záveru posudku tiež jednoznačne vyplýva, že geometrický plán K. S., ktorý žalovaný dal zapísať do KN, bol vyhotovený správne. Tento posudok aj nepriamo preukazuje fakt, že parc.č. XXX-XXX (vrátane parc.č.XXX) sú súčasťou iných, a to susedných parciel, zrejme práve CKN parciel XXX a XXX, tak ako to je aj definované v identifikácii z roku 1986.

18. Odpoveď Úradu geodézie, kartografie a katastra SR zo dňa 30.03.2022, jasne a zreteľne potvrdzuje to, že blok EKN parciel XXX-XXX bol identifikáciou v roku 1986 určený ako identický s blokom CKN parciel XXX E. XXX. Teda je ďalším dôkazom jasne preukázané, že parcela č.XXX sa aj v minulosti nachádzala v bloku parciel č. XXX a č. XXX, ktoré žalovaný nevlastní, a teda parcela č. 103 sa v minulosti ani nikdy nenachádzala na parcelách, ktorých vlastníctvo si touto žalobou žalobca nárokuje.

19. Žalovaný predložil nový vyhotovený dôkaz, ktorým je „Identifikácia parciel v KÚ I. a posúdenie znaleckých posudkov“ od H. K. R. Š., T.. a ktorý uvádza, že geometrický plán geodeta S. je správny, ako aj znalecký posudok znalca K. O. (posudok žalovaného), ďalej potvrdzuje, že blok EKN parciel XXX-XXX (vrátane p.č. XXX) zodpovedal bloku CKN parciel XXX a XXX (ktoré nevlastní žalovaný) a tie z nich boli vytvorené a tiež, že parcely vo vlastníctve žalovaného zodpovedajú minulým EKN pare, č. XX a XXX, a teda nie parcela č. XXX.

20. Žalovaný namietal, že došlo k závažným a tak početným pochybeniam súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, ktoré mali za následok to, že osoba, ktorá desaťročia (a pred ňou ďalšie desaťročia jej právni predchodcovia) vlastní, užíva, obhospodaruje desaťročia oplotený pozemok uprostred obce a platí dane za pozemok, prišla o tento pozemok/pozemky, ktorý sa nachádza pod jej vlastným rodným domom a okolo neho.

21. Dovolateľ navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, konajúci ako dovolací súd, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu druhého stupňa v celom rozsahu a následne, aby dovolací súd napadnutý rozsudok súdu druhého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, eventuálne, aby dovolací súd napadnutý rozsudok súdu druhého stupňa zmenil tak, že podanú žalobu zamietne. Súčasne navrhoval, aby dovolací súd odložil právoplatnosť napadnutého rozhodnutia na základe § 444 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok z dôvodu, že žalobca by mohol jemu prisúdené parcely scudziť a žalovanému by mohla vzniknúť nenávratná škoda z dôvodu rozvíjajúcej sa ochrany tretích osôb pri ich dobromyseľnosti pri nadobúdaní vlastníctva, ako aj z toho dôvodu, že na základe napadnutého

rozhodnutia, žalobca už podal ďalšiu žalobu, v ktorej si nárokuje vypratať a vydať mu prisúdené pozemky a dokonca si nárokuje odstránenie rodinného a rodného domu žalovaného v ktorom žalovaný býva, ktorý je postavený (a užívaný od roku 1865) na daných parcelách, (výzva súdu so žalobou sp. zn. 27C/3 80/2015).

22. Žalobca v zastúpení advokátom vo vyjadrení zo dňa 03.05.2023 k dovolaniu žalobcu navrhoval, aby dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP odmietol alebo podľa § 448 CSP ako nedôvodne zamietol. Podľa žalobcu podané dovolanie žalovaného z hľadiska jasného a zrozumiteľného vymedzenia uplatnených dovolacích dôvodov neobsahuje vôbec náležitosti dovolania v zmysle §431 až 435 CSP. Podľa obsahu dovolania možno z tohto vyvodiť, že žalovaný uplatnil dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f) CSP, ako aj podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

23. Pokiaľ išlo o uplatnený dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, k tomuto žalobca uvádza, že žalovaný v podanom dovolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, ktorými by v postupe odvolacieho súdu, ale aj súdu prvej inštancie k naplneniu takéhoto dovolacieho dôvodu mohlo dôjsť. Z obsahu dovolania, ale aj odvolania žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že žalovaný sa nestotožnil so skutkovými zisteniami, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie a namietal správnosť a zákonnosť postupu súdu prvej inštancie pri vedení dokazovania, a to najmä ohľadom nevykonania ďalšieho dokazovania navrhovaného žalovaným. Odvolací súd k takýmto námietkam žalovaného v odôvodnení rozsudku napadnutého dovolaním v zásade uviedol, že bez ohľadu na sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 CSP), ktorú v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol súd prvej inštancie a ktorej uplatnenie v odvolaní žalovaný rozporoval, žalovaný uplatnil tie dôkazy, ktoré odmietol súd prvej inštancie vykonať po zákonnej koncentrácii konania (§ 154 CSP), pričom na prostriedky procesného útoku alebo obrany, medzi ktoré patria aj návrhy na vykonanie dôkazov (§ 149 CSP), ktoré boli uplatnené stranou až po okamihu zákonnej koncentrácie konania (vyhlásenie dokazovania súdom prvej inštancie za skončené), by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, avšak v tomto spore naplnenie žiadneho z týchto dôvodov pre použitie novôt zo strany žalovaného v odvolacom konaní, neexistil. Odvolací súd poukázal na to, že novoty uplatnené žalovaným sa netýkajú procesných podmienok konania, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nemá byť nimi ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (a ktorý dôvod súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Vo vzťahu k znaleckému posudku zabezpečenému zo strany žalovaného a označenému aj v podanom dovolaní, uviedol odvolací súd, že neexistovala žiadna objektívna či subjektívna prekážka, ktorá bránila žalovanému, aby v priebehu daného sporu nechal vyhotoviť a súdu predložil „svoj“ znalecký posudok, či urobil dopyt na Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, keď žalovanému bol znalecký posudok K. R. T., na ktorom súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, doručený už 24.7.2019 a už odvtedy mal žalovaný nepochybne vedomosť o odôvodnených záveroch tohto posudku, že sporné parcely, ktoré sú evidované v katastri nehnuteľností ako jeho vlastníctvo, zodpovedajú pôvodnej pkn. parc. č. XXX vo vlastníctve žalobcu či jeho právnych predchodcov a preto nič nebránilo žalovanému, aby takéto skutkové závery spochybnil iným dôkazom vrátane objednania a následného predloženia „vlastného“ znaleckého posudku. Napokon odvolací súd k takýmto námietkam žalovaného uviedol, že to, že žalovaný nesprávne vyhodnotil dôkaznú situáciu v spore a nenavrhoval ďalšie dôkazy, ktoré predkladá až v odvolacom konaní a napriek predloženému znaleckému posudku K. R. T. a jeho záverom mal naďalej za to, že takýto znalecký posudok je vyvrátený už inými produkovanými dôkazmi (identifikácia parciel bývalého Strediska geodézie v Trenčíne zo dňa 13.11.1986 a geometrický plán vyhotovený dňa 6.7.2015 geodetom K.), nemôže byť pričítané súdu prvej inštancie z hľadiska správnosti jeho procesného postupu v konaní a nemôže byť ani na ujmu správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Podľa žalobcu z týchto skutočností vyplývajúcich z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, je dostatočne zrejmé, že odvolací súd tvrdenie žalovaného o nesprávnom postupe súdu prvej inštancie v konaní, ktorým malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces, správne vyhodnotil ako celkom neopodstatnené. Len nesúhlas žalovaného s takýmto vyhodnotením veci a rozhodnutím zo strany

odvolacieho súdu nemôže dovolací dôvod podľa § 420 písm. f) CSP zakladať. Dovolanie žalovaného podľa jeho obsahu koncipované skôr ako „ďalšie odvolanie“, v ktorom žalovaný vyslovuje už nesúhlas aj s rozhodnutím odvolacieho súdu, avšak v zásade z tých istých dôvodov, na ktorých založil svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie. Pritom z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nemôže byť významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že súd sa dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia, ale rozhodujúce musí byť výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k takejto procesnej vade skutočne došlo.

24. Pokiaľ išlo o uplatnené dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP, tak k týmto žalobca uvádza jednak to, že ich existencia (a s tým spojená možnosť uplatnenia) sa navzájom vylučuje, pretože nemôže súbežne existovať právna otázka (od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu), pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a právna otázka, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená a jednak to, že takto uplatnené dovolacie dôvody žalovaný vôbec nevymedzil v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 CSP, čo potom ani neumožňuje vykonať ich riadny dovolací prieskum. Z obsahu dovolania žalovaného vyplývajú len tvrdenia žalovaného o nesprávnosti rozsudku odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, ktoré sa týkajú predovšetkým skutkových otázok a skutkových záverov vyvođených súdmi z vykonaného dokazovania, pričom však otázkou relevantnou podľa § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (hmotnoprávna ako aj procesnoprávna), ale nie otázka skutková.

25. Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa žalobcu dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu vôbec nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a uplatnené dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP a zároveň nie sú vôbec dané, čo zakladá dôvody na odmietnutie tohto dovolania dovolacím súdom podľa § 447 písm. f) CSP alebo na zamietnutie dovolania dovolacím súdom podľa § 448 CSP.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že žalovaný dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) ako strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie podľa § 420, písm. f) CSP je dôvodné. Dovolací súd preto napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods.1 CSP zrušil a podľa § 449 ods.2 CSP zrušil aj rozsudok súdu prvého stupňa, pretože nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 450 CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

27. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

28. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že súd prvej inštancie vypočul znalca K. R. T. k podanému súkromnému znaleckému posudku na pojednávaní dňa 03.02.2020. Podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 03.02.2020 čl. 117 p.v. : „Znalec k obsahu vypracovaného znaleckého posudku uvádza, že pri jeho vyhotovení vychádzal z faktografických údajov, čo znamená rozloženie ciest, stavieb. Toto boli základné identifikačné body pre vypracovanie znaleckého posudku. Výsledkom tohto skúmania bolo, že parcela č. XXX zodpovedá parcelám č. XXX, XXX a XXX. Pokiaľ ide o kópiu pozemkovoknižnej mapy, zhotovil náčrt podľa toho ako údaje z tejto mapy vnímal. Faktom je, že pôvodné dokumenty sú ťažšie čitateľné“.....„Na otázku PZ žalovaného znalec uvádza, že neskúmal predmetné nehnuteľnosti priamo v teréne, ale využil v súčasnosti dostupné technické prostriedky - ortofotomapy a google street view. Podľa toho identifikoval existujúce stavby a snažil sa identifikovať parcely v zmysle objednávky žalobcu, keďže ide o súkromný znalecký posudok, kedy znalec odpovedá na otázky zadávateľa. Nezaoberal sa teda konkrétne tým, či parcela č. XXX bola rozpustená do parciel XXX a XXX. Pokiaľ by sa tým mal zaoberať, chcelo by to zabezpečiť ďalšie podklady, históriu susedných parciel, možné prevody a

podobne. Pokiaľ ide o to, či nie je celý blok parcel posunutý aj v zmysle mapy ROEP, znalec uvádza, že k tomu sa nevie vyjadriť v tejto chvíli, vyžadovalo by to ďalšie skúmanie. Je celkom možné, že mapy nezodpovedajú reálnemu užívaniu nehnuteľností, ťažko vysledovať, či a kedy v minulosti sa stala chyba“.

29. Dovolací súd zistil, že K. R. T. v znaleckom posudku č. 32/2018 v bode 1.5 označil podklady použité na vypracovanie znaleckého posudku, a to v bode 1.5.a dodané žiadateľom - mapa pkn. v k. ú. I. a mapa ZRPS/ROEP v kú I. a v bode 1.5.b. obstarané znalcom, kde okrem právnych predpisov a smerníc uviedol mapa CKN v k.ú. I. a meračské geodetické podklady (bez bližšej identifikácie).

30. Z výsluchu znalca vyplynula podstatná okolnosť, na ktorú znalec upozornil, a to, že „ ...Pokiaľ ide o to, či nie je celý blok parcel posunutý aj v zmysle mapy ROEP, znalec uvádza, že k tomu sa nevie vyjadriť v tejto chvíli, vyžadovalo by to ďalšie skúmanie. Je celkom možné, že mapy nezodpovedajú reálnemu užívaniu nehnuteľností, ťažko vysledovať, či a kedy v minulosti sa stala chyba“. Vzhľadom na uvedené vyjadrenie znalca bola požiadavka žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania súdom relevantnou a rovnako relevantným bol i výsluch K. S. na daný rozpor s pôvodnou identifikáciou z roku 1986, ktorá má charakter verejnej listiny. Znalec K. R. T. výslovne uviedol, že pokiaľ išlo o to, či nie je celý blok parcel posunutý aj v zmysle mapy ROEP, znalec uviedol, že k tomu sa nevie vyjadriť v tejto chvíli, vyžadovalo by to ďalšie skúmanie. Pripustil, že je celkom možné, že mapy nezodpovedajú reálnemu užívaniu nehnuteľností, ťažko vysledovať, či a kedy v minulosti sa stala chyba“.

31. Dovolací súd ďalej zistil, že žalovaný podaním zo dňa 8.1.2022 (čl. 149) navrhol v konaní vypočúť svedkyňu K. P. L. . Súd prvej inštancie svedkyňu predvolal na pojednávanie na deň 10.02.2022, avšak na základe námietok právneho zástupcu žalobcu súd rozhodol, že svedkyňa nebude vypočutá. Podľa zápisnice o pojednávaní zo dňa 10.02.2022:

„ PZ žalobcu poukazuje na to, že žalobca o vyhotovení znaleckého posudku v tejto veci pôvodne požiadal predvolanú svedkyňu P. L.. O predmete sporu s ňou komunikoval, boli osobné stretnutia, poskytol jej všetky informácie a listinné dôkazy, ktoré mal k dispozícii. Za týchto okolností namieta pripustiť výsluch tejto osoby ako svedkyne. Navyše nemá táto osoba žiadne znalosti zistené vlastnými zmyslami ako svedok, o veci vie len to, čo sa dozvedela od žalobcu. K vyhotoveniu znaleckého posudku z jej strany napokon nedošlo, pretože to trvalo neprímerane dlhú dobu a žalobca bol nútený osloviť iného znalca“. ... „Na otázku sudkyne, či bola oslovená stranou žalovanou na vyhotovenie znaleckého posudku, prítomná uvádza, že bola oslovená, ale znalecký posudok nevyhotovila, nakoľko už predtým bola oslovená k vyhotoveniu znaleckého posudku stranou žalobcu a za týchto okolností sa jej zdalo neetické vyhotoviť znalecký posudok pre žalovaného, konkrétne navyše len na základe oslovenia jednej strany sporu. Inak by chápala situáciu, keby ju ustanovil súd“. Právny zástupca žalobcu na tomto pojednávaní navrhol vypočúť K. S.. V záverečnom návrhu ďalej namietal, že postupom súdu vo veci boli zásadným spôsobom porušené procesné práva žalovaného.

32. Dovolací súd konštatuje, že odmietnutím relevantných dôkazných návrhov žalovaného zo strany súdu prvej inštancie došlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420, písm. f) CSP. S ohľadom na túto skutočnosť, dovolací súd dovolanie z hľadiska existencie dovolacích dôvodov podľa § 421 ods.1, písm. a) a b) CSP preskúmaval.

33. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať a vykonať dôkazy navrhnuté žalovaným , ktoré smerujú k ochrane jeho vlastníckeho práva.

34. Dovolací súd konštatuje, že pri vyhotovení znaleckého posudku musí znalec postupovať nestranne a poskytnúť súdu pravdivé informácie. Je pravdou, že ústny znalecký posudok zákon nepozná, ale ústne odborné vyjadrenie v znalca v zmysle § 206 ods.1 CSP je prípustné a odborné vyjadrenie je možné uskutočniť priamo na pojednávaní, a to aj zodpovedaním otázok súdu a sporových strán, na základe ktorých sa súd rozhodne, či ustanoví znalca.

35. O návrhu žalovaného na odklad právoplatnosti napadnutého rozsudku dovolací súd v zmysle § 444 ods. 2 CSP nerozhodoval, keďže napadnutý rozsudok ako aj rozsudok súdu prvého stupňa boli zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

36. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách(tohto) dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.